

Kaip teisingai tyrimams į laboratoriją pristatyti smėlio bei dirvožemio (iš daržo) mėginys

Smėlis vienam mėginiui imamas samteliu ar šaukštu į patvarų paketą, maišelį ar sandariai uždaromą indą. Iš 5–10 taškų samteliu ar šaukštu (po vieną samtelį ar šaukštą iš kiekvieno tos pačios smėlio dėžės taško į vieną ir tą patį maišelį ar kitą patvarų indą sumetame tuos nuo 5 iki 10 šaukštų) – tai yra vienas mėginys ir kaina kaip už vieną mėginį. Jei yra 15 smėlio dėžių, tai bus analogiškai 15 mėginių suformuoti tuo pačiu principu. Pvz. žiūrėkite paveikslą

Smėlis imamas iš 5–10 taškų, po 10–20 g, iš 2–3 cm gylio, nubraukus paviršinį 1–2 cm sluoksnį. Bendras smėlio mėginio kiekis turi būti 150–200 g.

Dirvožemio (iš daržo) mėginys imamas iš skirtingų gylių (2–20 cm) ir skirtingų vietų (analogiškai pagal paveikslą), sumaišant ir padarant vieną 150–200 gr svorio mėginį.

Ant kiekvieno mėginio paketo turi būti užklijuojama etiketė, nurodanti mėginio paėmimo vietą, datą, bei mėginį ėmusio asmens kontaktinius duomenis.

Mėginius į laboratoriją pristatyti kuo greičiau – per 24 val., nes ilgesnis saugojimas netinkamoje temperatūroje ir šviesoje inaktyvuos parazitų kiaušinėlius ir lervas. Neesant galimybių mėginius pristatyti per 24 val., juos laikyti tamsioje ir vėsioje vietoje (5 ± 3)°C ne ilgiau 3 parų iki pristatant į laboratoriją. Lietuvoje yra tokių parazitų (strogiloidų), kurių laisvai dirvožemyje gyvenančios lervos, esant nepalankioms jų gyvenimui sąlygoms, per 24–48 val. virsta pavojingomis, lendantčiomis pro odą lervomis. Tad laikant mėginį netinkamomis sąlygomis, yra didelis pavojus, kad laboratorijos darbuotojai, atlikdami tyrimus, gali užsikrėsti strongiloidais!

Dėmesio! Neformuoti vieno mėginio iš kelių smėlio dėžių. Jei mėginyje aptiktume žmogui patogeninių parazitų kiaušinėlių, nebūtų aišku, kuri smėlio dėžė jais užteršta.

